

Niebiosa roś ślijcie

Nie - bio - sa, ro - sę śli - jcie nam z gó - ry,
niech se - rca na - wie - dzi Zba - wca nasz!

1. Nie gnie - waj się na nas . . . Pa - nie,
2. Nie - chaj zstą - pi już Kró - le - stwo Two - je,
3. Pan mó - wi: "Ja was po - - - cie - szę,
4. Ciesz się i ra - duj mój . . . lu - du,

da - ruj wi - ny . . . za grze - chy na - sze.
Ła - ską swo - ją . . . racz nas po - dźwi - gnąć.
jak ma - tka po - cie - - - sza dzie - ci swo - je".
O - to się zbli - - - za twe zba - wie - nie.

Je - steś na - szym Stwó - rcą i . . . O - jcem,
U - suń brze - mię grze - chów . . . na - szych,
Bło - go - sła - wie - ni, któ - rzy nań cze - ka - ją
Nie tra - ćmy ni - gdy swej na - - - dzie - i,

we - jrzyj i przy - bądz, . . by nas zba - wić!
we - jrzyj i przy - bądz, . . by nas zba - wić!
i pra - gną w se - rcu Je - go kró - lo - wa - nia.
Bóg jest Twó - rcą na - - - sze - go ży - cia.